

Begrænsning i sikringspligten (§ 48, stk. 6 - 400-timersreglen)

1. Lovgrundlag
2. 400-timersgrænsen
3. Begreberne ”privat husholdning” og ”privat tjeneste”
4. Selvstændige
 - 4.1. Selvstændig eller antaget? Instruktionsbeføjelsens betydning
 - 4.2. Når der fra den private bolig også drives erhvervsvirksomhed
 - 4.4. Når arbejdsgiver har tegnet lovpligtig forsikring
 - 4.4. Når den ansatte er selvstændig
5. Håndsrækning
6. Foreninger
7. Særlige ordninger med kommunalt tilskud

1. Lovgrundlag

Personer, som antages til at udføre ulønnet, lønnet, varigt, midlertidigt eller forbigående arbejde her i landet, er ifølge lov om arbejdsskadesikring § 2, stk. 1 berettiget til ydelser efter lovens bestemmelser. Personkredsen er omfattende og medfører, at næsten alt arbejde, som udføres i en andens tjeneste, vil være dækket.

Efter lov om arbejdsskadesikring § 48, stk. 1 har enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer som nævnt i § 2, pligt til at tegne arbejdsskadesikring for disse personer og tilmelde sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES). Arbejdsskader vil derfor som udgangspunkt være sikret.

Ifølge § 48, stk. 6 omfatter sikringspligten ikke medhjælp under arbejde i den private husholdning eller udførelse af privat tjeneste, når den samlede beskæftigelse herved ikke overstiger 400 timer i et kalenderår.

Der kan være tale om en fastansat rengøringshjælp eller havemand, som arbejder nogle timer hver uge. Der kan være tale om kortvarig, forbigående hjælp til en tjeneste (håndsrækning) eller et midlertidigt stykke arbejde som for eksempel hjælp til renovering af en bolig. Der kan være tale om flere forskellige ansatte, som udfører arbejde i husholdningen eller udfører private tjenester. Når blot den samlede beskæftigelse herved ikke overstiger 400 timer, har arbejdsgiveren ikke pligt til at tegne arbejdsskadesikring.

For den tilskadekomne er det uden betydning, om arbejdsgiveren er sikringspligtig eller ikke. Sondringen har alene betydning i forhold til, hvem der skal betale for behandlingen af sagen og en eventuel erstatning.

2. 400-timersgrænsen

Indholdsmæssigt er der tale om en bagatelgrænse, som har til formål at fritage arbejdsgiverne og forsikringsselskaberne for at træffe aftaler om forsikring i alle forhold, hvor personer er berettiget til ydelser efter arbejdsskadesikringslovens § 2, stk. 1, herunder bagatelagtige ansættelsesforhold og akut opståede håndrækningsituationer. Udgifter til sager, som er omfattet af undtagelsen, fordeles forholdsmæssigt mellem de forsikringsselskaber, som tegner arbejdsskadesikringer.

At der er tale om en bagatelgrænse med klar angivelse af 400 timers arbejde per kalenderår, som grænsen for undtagelsen fra sikringspligten, taler for en stram fortolkning af 400-timers reglen.

Efter bestemmelsens ordlyd gælder undtagelsen fra sikringspligten kun, hvis den samlede beskæftigelse ved arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste ikke overstiger 400 timer. Modsætningsvist kan det sluttes, at denne undtagelse ikke gælder, når der udføres mere end 400 timers arbejde per kalenderår. Dette må gælde uanset, at det skadevoldende arbejde er udført inden overskridelse af 400 timers grænsen.

Eksempel 1

En familie har ansat Dorte som ung pige i huset til at passe familiens mindreårige barn. Dorte skal passe barnet 37 timer om ugen i en 4 måneders periode fra 1. marts. Dette svarer til omkring 650 timer. Kommer Dorte til skade allerede efter 250 timers ansættelse, vil skaden ikke falde ind under reglen i § 48, stk. 6, da sikringspligten for familien er indtrådt allerede ved ansættelsens første dag, idet familien vidste, at ansættelsen ville strække sig ud over de 400 timer.

Eksempel 2

Som ovenfor, blot starter ansættelsesforholdet den 15. oktober i stedet. Her vil Dorte være ansat i mindre end 400 timer i kalenderåret frem til årsskiftet – og mindre end 400 timer i kalenderåret efter. Forudsat at familien ikke ændrer ansættelsesforholdets længde, vil familien ikke have pligt til at tegne forsikring for Dorte, da ansættelsen ikke overstiger 400 timer i et kalenderår.

Der kan imidlertid opstå bevisspørgsmål i forbindelse med opgørelsen af tidsforbruget, navnlig når det drejer sig om private tjenester uden aflønning. Det vil således være svært at sikre sig bevis for omfanget af ad hoc arbejde og medhjælp, som en arbejdsgiver har modtaget i forbindelse med renovering af en ejendom eller i forbindelse med havearbejde. I modsætning hertil vil en aflønnet fast medhjælp lettere kunne kvantificeres ved hjælp af lønsedler.

Arbejdsskadestyrelsen har oplysningspligten. I praksis indhenter Arbejdsskadestyrelsen indledningsvis oplysninger fra arbejdsgiver, om i hvilket omfang vedkommende har fået udført arbejde i den private husholdning eller tjeneste. I tilfælde, hvor der er tvivl om overskridelse af 400 timers grænsen, vil styrelsen ved hjælp af individuelle spørgeskemaer bede arbejdsgiveren redegøre for, hvor mange timer, der er udført arbejde i. I tvivlstilfælde påhviler bevisbyrden arbejdsgiveren. Hvis konkrete oplysninger taler for, at omfanget af hjælp overstiger 400 timers arbejde, skal undtagelsesbestemmelsen om sikringsfritagelse ikke anvendes, medmindre arbejdsgiveren kan godtgøre, at de ansatte alene har udført arbejde mindre end 400 timer inden for et kalenderår.

§ 48, stk. 6 finder kun anvendelse, når det **samlede** arbejde i kalenderåret ikke overstiger 400 timer. Selvom der er flere antagelsesforhold, må den samlede hjælp til arbejdsgiveren ikke overstige 400 timer.

Eksempel 3

En ansættelse af en gartner til havearbejde en arbejdsdag om ugen og en rengøringshjælp 3 timer ugentligt vil betyde, at grænsen på 400 timer per kalenderår er overskredet. Der vil derfor være sikringspligt for ansættelsen af disse personer.

Når 400-timersgrænsen er overskredet, vil arbejdsgiveren have sikringspligt for hele antagelsesforholdet. Sikringspligten gælder også for den del, som er udført inden den faktiske overskridelse af grænsen.

Arbejdsgiveren har således pligt til at tegne arbejdsskadesikring allerede fra ansættelsesforholdets start, hvis arbejdsgiveren fra dette tidspunkt ved, at ansættelsen af hjælp i den private husholdning eller i privat tjeneste vil overstige 400 timer inden for et kalenderår.

Eksempel 4

En familie, som selv bygger deres bolig og i forbindelse hermed modtager hjælp fra familie og venner, skal tegne arbejdsskadesikring allerede fra starten af byggeriet, hvis det må antages, at den samlede hjælp vil overstige 400 timer i kalenderåret.

Hvis hjælpen er planlagt til at vare mindre end 400 timer i et kalenderår, men alligevel kommer til at udgøre mere end 400 timer samlet, skal arbejdsgiveren tegne forsikring, så snart han får viden om, at hjælpen alligevel vil udgøre mere end 400 timer. Arbejdsgiveren bør derfor løbende opgøre tidsforbruget for at sikre, at grænsen ikke overskrides.

Der kan ikke tegnes forsikring med tilbagevirkende kraft. Skader som måtte være opstået på et tidspunkt, hvor arbejdsgiveren regnede med, at hjælpen ville udgøre mindre end 400 timer, er således ikke omfattet af en arbejdsskadesikring, som senere tegnes.

På den anden side synes det ikke rimeligt at arbejdsgiveren bliver pålagt at afholde erstatningerne som uforsikret arbejdsgiver, hvis han på skadestidspunktet ikke skulle have en forsikring, fordi han ikke havde en forventning om, at timeantallet ville overstige 400 timer inden for et kalenderår. Efter en konkret vurdering vil det derfor kunne være en undskyldelig omstændighed for den manglende forsikring. Dette ville betyde, at arbejdsgiveren ikke skal afholde udgifter til sagens behandling og erstatningsudbetalinger.

Vi fortolker derfor reglerne om fritagelse for forsikring ved ansættelse i privat husholdning og privat tjeneste stramt, og blot en enkelt times overskridelse af de 400 timer medfører, at sikringspligten indtræder. Til gengæld kan refusionskravet efter § 52, stk. 2 mod arbejdsgiveren for den manglende forsikring bortfalde, da der i disse situationer kan være tale om en undskyldelig omstændighed for den manglende forsikring.

Eksempel 5

Peter, som er murer, ansætter endnu en murer, Hans, til at hjælpe med at bygge Peters families nye hus. Det er meningen, at mureren skal arbejde sammen med Peter om at mure huset. Dette arbejde forventes at tage omkring 100 timer. Der ansættes tillige en snedker, Søren, og en tømrer, Jens, som hver forventes at arbejde 125 timer. I alt er der 350 timer inden for kalenderåret, hvorfor Peter ikke skal tegne forsikring. Efter cirka 50 timers arbejde får Jens savet sig i den ene finger, og skaden anmeldes som en arbejdsskade.

Senere i forløbet får Peter selv en dag en spand cement ned over den ene fod, og bliver uarbejdsdygtig fordi foden er forstuvet. På grund af skaden og for ikke at få forsinkelser i byggeriet, er Peter nødt til hyre endnu en murer, som forventes at skulle arbejde i yderligere 100 timer.

Nu har Peter pligt til at tegne en forsikring, da det samlede antal timer nu overstiger 400 timer inden for et kalenderår. Men da Jens' skade skete, havde Peter ikke sikringspligt. Det er derfor en undskyldelig omstændighed for den manglende forsikring, hvorfor han fritages for pligten til at refundere erstatninger og sagsomkostningerne efter § 52, stk. 2.

3. Begreberne ”privat husholdning” og ”privat tjeneste”

Begreberne privat husholdning og privat tjeneste er historisk betingede og er således kendt fra tidligere love.

Efter § 51, stk. 1, 2. pkt. i 1933-loven var der ikke sikringspligt for medhjælp i husholdningen af ganske forbigående art, med mindre denne beskæftigelse strakte sig ud over 240 timer (30 arbejdsdage). Undtagelsen gjaldt således ikke fast medhjælp uanset, at den samlede beskæftigelse var mindre end 240 timer årligt. I 1927 udsendtes en redegørelse, hvoraf det fremgik, at ikke alene egentligt husholdningsarbejde, men også personlig tjenestegerning, som stod i forbindelse med husholdningsarbejde, var omfattet af undtagelsen.

I 1978-loven ændredes 240 timers reglen til en 400-timers regel (50 arbejdsdage) i § 5, stk. 3, idet den dagældende bestemmelse fandtes for snæver. Undtagelsen blev desuden udvidet til også at omfatte fast medhjælp, når blot arbejdet ikke oversteg 400 timer årligt. Efter lovens ordlyd var det fortsat udelukkende medhjælp i privat husholdning, som var omfattet. Efter praksis dækkede begrebet ”husholdning” ikke alene egentligt husholdningsarbejde, men også personlige tjenester af ikke erhvervsmæssig karakter, eksempelvis vedligeholdelsesarbejde på en privat bolig eller havearbejde.

Ved vedtagelsen af 1992-loven ændredes bestemmelsens ordlyd således, at undtagelsen i § 5, stk. 3 omfattede medhjælp såvel i den private husholdning som under udførelsen af private tjenester. Ændringen skulle tydeliggøre, at den sikringsfri medhjælp også omfattede tjenester udenfor husholdningen. Der var således ikke tale om en ændring af retsstillingen. Forarbejderne til 1992-loven nævner som eksempel, at bestemmelsen ud over arbejde i ”husholdningen” også omfatter havearbejde eller vedligeholdelsesarbejde på en privat bolig. Det afgørende moment er ifølge lovens forarbejder, ”at der er tale om personlig tjenestegerning af ikke-erhvervsmæssig karakter”.

Indholdsmæssigt er der ikke tilsigtet ændringer i bestemmelsen ved 1992-loven. Begrebsmæssigt er der imidlertid sket en ændring således, at husholdningsbegrebet ikke længere skal fortolkes udvidende. Arbejde, der ikke er omfattet af husholdningsbegrebet, vil i stedet være omfattet af tjenestebegrebet. Sondringen mellem, hvornår der er tale om arbejde i en privat husholdning og arbejde i privat tjeneste, må som udgangspunkt bero på en ordlydsfortolkning, hvorefter arbejde i en privat husholdning kan defineres som husligt arbejde i og omkring en privat bolig. Øvrigt arbejde af ikke erhvervsmæssig karakter, som udføres for privatpersoner, må herefter defineres som private tjenester.

Sondringen mellem arbejde i privat husholdning eller privat tjeneste har ingen reel betydning. Når arbejdet er omfattet af § 2, stk. 1, vil alle personlige tjenester af ikke-erhvervsmæssig karakter være omfattet af begreberne og derfor også af undtagelsesbestemmelsen i § 48, stk. 6.

Indholdsmæssigt er bestemmelsen ikke ændret siden 1992.

4. Selvstændige

Arbejde som udføres for selvstændigt erhvervsdrivende i deres virksomhed er ikke omfattet af begreberne privat husholdning eller privat tjeneste. Sådant arbejde i virksomheden vil derfor som udgangspunkt ikke være omfattet af undtagelsesbestemmelserne, og der skal tegnes forsikring for de ansatte allerede fra 1. ansættelsestime. Kun i de situationer, hvor arbejdet for den selvstændige ikke er i dennes virksomhed, men derimod i privat regi med den selvstændige erhvervsdrivende betraget som en privatperson, kan undtagelsesbestemmelsen finde anvendelse.

Eksempel 6

Lars har en selvstændig virksomhed, som drives som en enkeltmandsvirksomhed. Han har ikke tegnet en frivillig forsikring for sig selv. Han ansætter nu Birgit, som skal holde regnskaber for ham i virksomheden og han skal derfor tegne forsikring for hende.

Skulle Birgit derimod arbejde for Lars som barnepige for Lars' børn om eftermiddagen, ville Lars være at betragte som en privatperson og spørgsmålet om, hvorvidt han skal tegne en arbejdsskadesikring afhænger af det samlede antal timer Birgit (og eventuelt også andre) er ansat i den private husholdning eller private tjeneste.

4.1. Selvstændig eller antaget? Instruktionsbeføjelsens betydning

Ved ordet selvstændig forstår vi efter arbejdsskadesikringsloven en erhvervsdrivende person, der ikke er underlagt en anden persons instruktionsbeføjelse.

De fleste tvivlstilfælde vedrører spørgsmålet om, hvorvidt den tilskadekomne har udført arbejdet som selvstændig erhvervsdrivende eller som antaget til arbejde.

Et tjenesteforhold er kendetegnet ved, at den, for hvem arbejdet udføres (arbejdsgiveren), har en vis bestemmelsesret med hensyn til arbejdets udførelse og ret til at føre tilsyn hermed. Dette kaldes instruktionsbeføjelse. Bestemmelse af farver på væggen, tidshorizonten for arbejdets færdiggørelse eller stedet, hvor arbejdet skal udføres, er ikke afgørende ved vurderingen af, hos hvem instruktionsbeføjelsen er placeret.

Den, der udfører arbejdet (arbejdstageren), stiller på den anden side sin arbejdskraft til rådighed på en sådan måde, at han kommer i et vist underordningsforhold til den, for hvem arbejdet udføres og normalt har pligt til at følge de instruktioner for arbejdets udførelse, som han modtager fra denne.

Ved vurderingen af, om der er tale om en selvstændig eller en person antaget i en andens tjeneste, er det afgørende, hos hvem instruktionsbeføjelsen ligger.

Eksempel 7

Mette skal have tapetseret sin lejlighed, og kontakter derfor Brian, der er maler. Hun har valgt tapetet på forhånd og bedt Brian om at sætte det op i løbet af den kommende weekend. Mette har ikke en instruktionsbeføjelse i forhold til Brian, da han ikke ved at sætte tapetet op kommer i et underordningsforhold til Mette.

Havde det været Mette, der var uddannet tapetserer og Brian, der var hendes nye nabo, men som ud over at ville være hjælpsom ikke kan sætte tapet op uden instruktion og hjælp til opgaven, ville Brian være underlagt Mettes instruktion i et sådan omfang, at han ville blive betragtet som antaget af hende til opsætning af tapetet og hun ville have en sikringspligt for ham efter § 48, stk. 1. Så længe Brian (og eventuelt andre hjælpere) ikke er antaget ud over 400 timer inden for et kalenderår, vil Mette være fritaget for at tegne forsikring og tilmelde sig AES efter undtagelsesreglen i § 48, stk. 6.

4.2. Når der fra den private bolig også drives erhvervsvirksomhed

Ved Højesterets dom af 6. december 1935 (U.1935.74) fandtes en murer, som kom til skade ved kalkningen af en købmandsgård, der omfattede arbejdsgiverens private bolig, at være omfattet af undtagelsesbestemmelsen, idet begrebet husholdning måtte fortolkes udvidende. I en afgørelse fra 1954 (D.f.U. 81037/54) har Socialministeriet fulgt Højesterets dom i et tilfælde, hvor en arbejdsmand kom til skade under fjernelsen af en pumpe, som leverede vand til en slagterbutik, der også indeholdt slagtermesterens private bolig.

4.3. Når arbejdsgiveren har tegnet lovpligtig arbejdsskadesikring

Når en arbejdsgiver har tegnet lovpligtig arbejdsskadesikring for de ansatte i sin virksomhed, vil forsikringsselskabet også hæfte for skader sket i forbindelse med arbejde i arbejdsgiverens private husholdning eller tjeneste. Dette følger af lovens § 4.

Eksempel 8

Samme situation som eksempel 6 – Lars har dog tegnet en arbejdsskadeforsikring. Såfremt Birgit kommer til skade – hvad enten det er som regnskabsassistent eller som barnepige i Lars' private husholdning, vil hun være sikret under virksomhedens arbejdsskadeforsikring.

Eksempel 9

En praktisk anlagt stud.jur., Morten, hjælp efter opfordring sin arbejdsgiver, Henrik, med at slå græs hjemme i advokatens have. Henrik havde som advokat tegnet en arbejdsskadesikring for sine ansatte. Morten kom til skade, da han slog græsset. Skaden blev anerkendt som en håndsrækningskade, der blev dækket af Henriks arbejdsskadesikring.

Undtagelsen i § 48, stk. 6 kan dog alligevel få betydning i de tilfælde, hvor en erhvervsdrivende ikke har tegnet forsikring. Såfremt en sikringspligtig arbejdsgiver ikke har tegnet forsikring, vil han være forpligtet til at refundere udbetalte beløb til Arbejdsskadestyrelsen jf. § 52, stk. 2.

I tilfælde, som er omfattet af undtagelsesbestemmelsen, vil arbejdsgiveren ikke have sikringspligt og derfor heller ikke være forpligtet til at refundere beløb til Arbejdsskadestyrelsen. I disse tilfælde vil det være afgørende at kunne afgrænse arbejde i den private husholdning og private tjenester fra arbejde i arbejdsgiverens erhvervmæssige virksomhed.

4.4. Når den ansatte er selvstændig

I de tilfælde, hvor en privat person antager en selvstændig håndværker til at udføre et stykke arbejde, er der ikke tale om et ansættelsesforhold, som er omfattet af § 2, medmindre privatpersonen har instruktionsbeføjelsen i forhold til denne håndværker. Håndværkeren vil typisk have instruktionsbeføjelsen selv og bliver derfor ikke ansat, men er at betragte som selvstændig erhvervsdrivende og kan frivilligt vælge at tegne en arbejdsskadesikring i medfør af § 48, stk. 2.

Dette gælder også, når håndværkeren udfører arbejde i sin fritid, hvis arbejdet udføres som hjælp til familie, venner eller naboer. Det er placeringen af instruktionsbeføjelsen, der er afgørende for om der skal tegnes en forsikring og ske tilmelding til AES.

Eksempel 10

En elektriker, Esben, som mod eller uden aflønning, hjælper sin nabo, Andreas, med at trække strøm i dennes nye køkken, vil ikke være omfattet af undtagelsen i § 48, stk. 6. Dette skyldes, at Esben ikke er underlagt Andreas' instruktionsbeføjelse.

På tilsvarende måde vil en håndværker, der er ansat som lønmodtager ikke blive betragtet som selvstændig, selvom han udfører et stykke arbejde, der ligger indenfor hans faglige område. Det er ikke afgørende om man er ansat eller selvstændig – det er igen instruktionsbeføjelsen, der afgør om der er sikringspligt. Elektrikeren vil derfor efter omstændighederne kunne være antaget, når han hjælper en nabo med at sætte en lampe op, hvis han derved er underlagt naboens instruktionsbeføjelse (se ovenfor punkt 4.1)

Såfremt der er tale om hjælp til eksempelvis fældning af et træ, vil hjælpen kunne være omfattet af lovens § 2, stk. 1, hvis Esben ved udførelsen af hjælpen for Andreas underlægges Andreas' instruktionsbeføjelse. Undtagelsen i § 48, stk. 6 kan derfor efter en konkret vurdering finde anvendelse.

5. Håndsrækning

Praksis har vist, at undtagelsesbestemmelsen hovedsageligt anvendes i forbindelse med håndsrækninger. Håndsrækningsbegrebet svarer til begrebet private tjenester i § 48, stk. 6. Efter lovens § 2, stk. 1 omfatter den berettigede personkreds også midlertidige og rent forbigående arbejdsindsatser, uanset om indsatsen aflønnes eller ej. Der kan være tale om arbejde af helt ned til få minutters varighed. Ved vurderingen af, hvorvidt der er tale om en arbejdsindsats, som er omfattet af loven, lægges der vægt på om:

- arbejdet er udført i den anden persons interesse
- der er tale om en nødvendig hjælp
- tilskadekomne er blevet opfordret til at yde hjælp
- hjælpen har haft et sådant omfang, at den kan betragtes som en arbejdsmæssig indsats.

Eksempel 11

En sekretær for et menighedsråd, Niels, var i tjenstligt besøg hos en borger, Karen, og blev af denne bedt om at hjælpe med at skubbe en bil i gang. Hjælpen var nødvendig, men forventedes kun at ville tage 5 minutter. Sagen blev anerkendt som en arbejdsskade. Forholdet var undtaget fra sikringspligt.

Mere omfattende arbejdsopgaver kan dog også udgøre en håndsrækning. Arbejde som skal vare flere dage, og som er planlagt i forvejen, kan således også være omfattet af begrebet.

Eksempel 12

Benny var blevet opfordret til at hjælpe med at bygge sommerhus som ulønnet medhjælp. Sagen blev anerkendt som en arbejdsskade, og arbejdsgiveren var undtaget fra sikringspligt, da ansættelsesforholdet ikke oversteg 400 timer inden for et kalenderår..

Håndsrækningsbegrebet vedrører både situationer, som er omfattet af en lovpligtig arbejdsskadesikring og situationer, som er undtaget fra sikringspligten i medfør af § 48, stk. 6. En håndsrækning kan således både vedrøre hjælp til en fastansat erhvervsdrivende eller til hjælp i privat husholdning eller tjeneste.

I tilfælde, hvor håndsrækningen ydes til en privatperson, vil tilfældet ofte være omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 48, stk. 6.

En fyldestgørende fremstilling af håndsrækningsbegrebet findes i [vejledning om anerkendelse af skade ved håndsrækning](#)

6. Foreninger

Arbejde for en forening kan ikke sidestilles med en privat tjeneste eller arbejde i den private husholdning, og undtagelsesbestemmelsen i § 48, stk. 6 finder derfor ikke anvendelse i tilfælde, hvor et arbejde udføres for foreninger.

Som eksempel kan nævnes en grundejerforening bestående af 20 ejerboliger med hver sit matrikelnummer og et fællesareal. Udfører et medlem arbejde på fællesarealer kan spørgsmålet alene blive, om foreningen har sikringspligt efter § 48, stk. 1. Udfører et medlem arbejde for et andet medlem ved at klippe dette medlems hæk, er dette omvendt ikke arbejde for foreningen, men i stedet en håndsrækning, hvorfor § 48, stk. 6 kan anvendes.

Der henvises i øvrigt til [vejledning om foreningers pligt til at tegne arbejdsskadesikring](#)

7. Særlige ordninger med kommunalt tilskud

I medfør af lov om social service § 78, stk. 5 og bekendtgørelse nr. 78 af 25. januar 2005, kan der ydes tilskud til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for en ledsager for at kunne færdes udenfor hjemmet. Tilskuddet udbetales kontant til den støttekrævende person, som derefter selv ansætter en ledsager og tilrettelægger ordningen i øvrigt.

I disse tilfælde må den støttekrævende person opfattes som arbejdsgiver. Arbejdet med støtte til at ledsage en person med nedsat funktionsevne, er utvivlsomt indeholdt i begrebet privat tjeneste i § 48, stk. 6. Efter de gældende regler kan der udelukkende bevilges støtte til ledsagerordningen 15 timer månedligt (180 timer årligt). Derfor vil der som udgangspunkt ikke være pligt til at tegne arbejdsskadesikring for en person som er ansat i en ledsagerordning.

Nogle kommuner udbetaler økonomisk støtte til børnepasning til forældre, hvis børn er på venteliste til en institutionsplads. Børnepasningsarbejde for private er omfattet af begreberne i § 48, stk. 6. Forældrene har ansættelses- og instruktionsbeføjelser overfor den ansatte, hvorfor de må betragtes

som arbejdsgivere. Såfremt arbejdet ikke overstiger 400-timersgrænsen vil forholdet være undtaget fra sikringspligten.

Lignende støtteordninger, hvor der sker udbetaling af et kontant beløb til en støttekrævende person, der selv har ansættelses- og instruktionsbeføjelser, vil ligeledes være omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 48, stk. 6, når blot den pågældende ikke modtager hjælp i mere end 400 timer *samlet* per kalenderår.